Verwys "gebooie" in die Nuwe Testament elke keer na die Ou Testamentiese gebooie van die Torah?

In 'n e-pos aan my verduidelik 'n gekwalifiseerde leraar van die HRTI (*Hebrew Roots Teaching Institute)* sy standpunt so:

> ***"Elke keer wat jy 'wet' lees in die NT, is dit maar net Torah (nomos in Grieks …as jy commands of commandments lees, is dit mitzvoth in hebreeus).*** *"…toe Jesus die woorde gesê het: 'do my commandments' (Joh.14:15), wat was die enigste commandments wat dié aan geglo het, waarmee Hy gepraat het? Was dit nie maar net die commandments van Moses nie? Was dit nie maar net Torah nie? Daar was nog nie 'n nuwe testament nie. Hy kon nie van enige ander commandments gepraat het nie."* (Aanhaling en spelling onveranderd gelaat soos in die oorspronklike e-pos aan my. My beklemtoning).

Verwys die Nuwe Testamentiese gebruik van die woorde "wet" en "gebooie" in verse soos **Joh. 14:15** en **1 Joh. 2:3-4** "elke keer" na die wette van Moses in die Torah? 'n Bestudering van die konteks waarin hierdie woorde voorkom, sal aantoon dat die stelling wat die HRTI leraar maak, nie waar is nie. Die konteks van die Bergpredikasie in Matt. 5,6 en 7 wys dat die woorde van Jesus: *"Elkeen dan wat na hierdie woorde van My luister en dit doen…"* na Sy leringe verwys en nie na die woorde van die Torah nie. So sien ons ook dat Jesus 'n onderskeid maak tussen sy gebooie (sy leringe) wat Hy sê sy dissipels moet gehoorsaam en die gebooie van sy Vader wat Hy sê Hy gehoorsaam:

> *"As julle my gebooie bewaar, sal julle in my liefde bly, net soos Ek die gebooie van my Vader bewaar en in sy liefde bly"* (**Joh. 15:10-12**).

Tot en met die kruisiging moes Jesus Hom ten volle aan die Wet van Moses onderwerp, aangesien die Nuwe Testament as nuwe bedeling eers met sy dood in werking getree het. Dit is interessant om daarop te let dat Jesus nie sê dat die gebooie van Moses of die Torah gehoorsaam moet word nie; Hy beklemtoon dat dit sý gebooie is wat gehoorsaam moet word! **(Joh. 15:9-17**). Ook sê Jesus nie dat ons die gebooie van Sy Vader moet onderhou soos Hy dit onderhou het nie. Dit sou ons nooit soos Hy kon regkry nie. Om as die vlekkelose Lam van God as soenoffer vir die sonde van die mensdom te kwalifiseer, móés Hy die Wet van sy Vader volkome onderhou. Om 'n middelaar van 'n nuwe testament te word, moes Hy die vereistes van die Ou Testamentiese wette volledig en volmaak gehoorsaam. Dit is wat ons in **Gal. 4:4** lees:

> *"Maar toe die volheid van die tyd gekom het, het God sy Seun gestuur, gebore uit 'n vrou, gebore onder die wet, om die wat onder die wet was, los te koop..."*

Jesus verduidelik self wat die "gebooie" is wat in **Joh. 15:9-17** genoem word:

> *"Dit is My gebod (God die Seun s'n), dat julle mekaar moet liefhê net soos Ek julle liefgehad het" (***Joh. 15:12***).*

As ons na die Griekse woord entolé kyk wat in **Joh. 14:15** en in **1 Joh. 2:3,4** gebruik word, sien ons **dat dit na die "gebooie" van Jesus verwys en nie na die Torah nie**. Die Strong's Exhaustive Concordance verklaar die woord so:

"*an injunction i.e. an authoritative prescription… The precepts and teachings of Jesus."*

Die stelling van die HRTI leraar dat die Griekse woord nomos ook altyd in die Nuwe Testament na die wette van Moses verwys, is ook nie waar nie, omdat die woorde *"wet, gebooie, entolé, nomos en mitzvah"* etimologies na die wette van God, Christus of mense kan verwys. **Die betekenis moet afgelei word van die konteks waarin hulle gebruik word**. Dit word duidelik as daar byvoorbeeld na **Rom. 8:2** gekyk word:

> *"Want die wet (nomos- Strong's 3551) van die Gees van die lewe in Christus Jesus het my vrygemaak van die wet (nomos- Strong's 3551) van die sonde en die dood"* (Rom.8:2).

As die woord nomos altyd in die Nuwe Testament na die Torah verwys, soos die HRTI leraar beweer, maak hierdie vers mos nou nie sin nie. Beteken dit nou dat die Torah mense van die Torah vry maak? Logiese denke en die breër lering van die Nuwe Testament maak dit baie duidelik dat die een nomos wat ons vry maak van die ander nomos, te doen het met die wet van Christus wat ons vrymaak van die wet van Moses. Dit is so belangrik om die verskil tussen hierdie twee stelle wette te verstaan dat ons dit weer verduidelik; in die konteks van Jesus en die apostels se leringe is die Nuwe Testamentiese gebruik van die woord "wet" of "gebod" (nomos, entolé) nie "elke keer" 'n verwysing na die Torah nie, maar 'n verwysing na die bevele van Jesus en die apostels. As bevestiging haal ons **Joh. 13:34** aan waar Jesus verklaar:

> *" 'n Nuwe gebod (entolé) gee Ek vir julle, dat julle mekaar moet liefhê; soos Ek julle liefgehad het…"*

Verwys "gebod" in hierdie geval na die Torah? Waar in die wette van Moses word so'n wet genoem? – en terloops, as dit na een van die wette van die Torah sou verwys, dan is daar mos niks nuuts aan nie!

Hoe het die apostels die gebooie van Jesus verstaan?

Het hulle verstaan dat hulle die mense moes leer om die Wet van Moses (Torah) te gehoorsaam? Laat ons kyk wat hulle self te sê het.

1 Thess.4:2-12: "*Want julle weet watter bevele (paraggelia,'commands') ons deur die Here Jesus gegee het…"*(*Complete Wordstudy Dictionary* – Zodhiates).

Paulus laat ons nie wonder waarna hierdie gebooie verwys wat hy van Jesus ontvang het nie. In die konteks van 1 Thess. 4 verduidelik hy:

v.3…hulle moet hulle onthou van hoerery
v.4…elkeen moet sy eie vrou hê, in heiligheid en eer
v.6…niemand moet sy broer bedrieg en benadeel nie
v.9…hulle moet mekaar met broederliefde liefhê

v.11…hulle moet met hul eie hande werk, rustig lewe en hulle eie sake behartig

Verder verklaar hy: *"As iemand meen dat hy 'n profeet of geestelike mens is, moet hy erken dat wat ek aan julle skryf, bevele (entole) van die Here is"* (**1 Kor. 14:37**). (Die konteks van die hele brief aan die Korinthiërs bevestig dat "Here" in hierdie vers na die Here Jesus Christus verwys).

Staan daar iewers in die briewe van Paulus dat hy beveel dat die Torah onderhou moet word? Die teenoorgestelde is egter waar! So skryf hy aan die Romeinse gelowiges:

> *"Want Christus is die einde van die wet tot geregtigheid vir elkeen wat glo"* (**Rom.10:4).**

Aan die Kolossense sê hy:

> *"…en die skuldbrief teen ons, wat met sy insettinge ons vyandig was, (het Hy) uitgedelg en weggeruim… deur dit aan die kruis vas te nael"* (**Kol.2:14**).

In 'n ander brief verklaar hy:

> *"Die besnydenis is niks en die onbesnedenheid is niks, maar die onderhouding van die gebooie (entolé) van God"* (**1 Kor. 7:19**).

Wat bedoel Paulus? In die konteks van die Mosaïese wette was besnydenis nie "niks" nie! Dit was ŉ belangrike deel van die Wet. Paulus moet hier 'n baie belangrike stel gebooie in gedagte hê om te verklaar dat besnydeniswette in vergelyking daarmee "niks" is nie! Watter gebooie kan belangriker wees as dié van die Torah? Na watter verwys hy? **Die "onderhouding van die gebooie" in 1 Kor.7:19 kan na niks ander as die gesaghebbende bevele en lering van Jesus verwys nie.**

ŉ Studie van Paulus se geskrifte, veral die brief aan die Galasiërs, laat geen onduidelikheid oor die feit dat die Torah as wet geen rol in die lewe van 'n Christengelowige moet speel nie **(Ef. 2:15, Kol. 2:14, Rom. 10:4, Gal. 4:9-10, Rom. 13:8**).

Slotsom

> *"Die eerste verhaal Theofilus, het ek opgestel oor alles wat Jesus begin doen en leer het tot op die dag dat Hy opgeneem is, nadat Hy aan die apostels…deur die Heilige Gees bevele gegee het"* **(Hand. 1:1-2).**

Ek is van mening dat die meeste van dié wat glo dat Ou Testamentiese wette onderhou moet word, dit in opregtheid doen omdat hulle glo dat hulle gehoorsaam aan God se Woord moet wees, maar dat wat hulle doen gebaseer is op onkunde oor die omvang van Nuwe Testamentiese lering.

Nick Maartens
Jeffreysbaai
0827826074
nickmaartens@hotmail.com